

have det standpunkt, at når behovene for kiropraktorer altså er opfyldt her i landet, skal jeg ikke begynde at bruge offentlige udgifter på at udvide uddannelseskapaleteten.

Men jeg vil gerne understrege det, jeg sagde til sidst. Jeg har ikke det mindste imod, at der oprettes en kiropraktoruddannelse her i landet, som henvender sig til både danske og udenlandske uddannelsessøgende, hvis blot det ikke er noget, der bliver en merudgiftsskabende institution for den danske statskasse.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg takker naturligvis ministeren for svaret, og mit sidste spørgsmål er kun, om ministeren mener, at den holdning, ministeren her indtager er i overensstemmelse med det medlemsfor-slag, som er vedtaget i Nordisk Råd.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne yderligere stille undervisningsministeren det spørgsmål, om det ikke ville være ønskeligt, at man netop fik en anerkendelse af kiropraktoruddannelsen på den måde, at den er offentlig.

Jeg mener, kiropraktik har vist sig at være gavnlige i mange behandlingssituationer, og derfor kunne jeg godt tænke mig, om undervisningsministeren ville oplyse, om man har til hensigt at lave en sådan uddannelse på et senere tidspunkt, hvor der måtte være bedre råd til det.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det første spørgsmål lød, om min holdning er i overensstemmelse med det forslag, der blev vedtaget i Nordisk Råd.

Ja, for så vidt som jeg intet vil indvende mod, at man opretter en kiropraktoruddannelse i Odense. Men hvis de, der har stillet forslaget, regnede med, at den danske stat skulle have merudgifter ved noget sådant, har jeg altså her

taget forbehold og sagt, at vi mener, vi har tilstrækkelig mange kiropraktorer i Danmark, og at vi derfor ikke synes, vi skal bruge penge på at udvide uddannelseskapaleteten til danske formål på dette felt.

Jeg har ikke taget medlemsforslaget med mig, men jeg tror, jeg kan huske, hvordan det var formuleret, og at det ikke var forudsat, at den danske stat skulle bruge penge på det.

Til hr. Hans Jørgen Jensen vil jeg sige, at der jo i høj grad er mulighed for at komme til kiropraktor i Danmark. Jeg ved det, for jeg har dårlig ryg for tiden, og jeg er såmænd selv ved at undersøge de samme muligheder. Der er altså kiropraktorer her i landet, og de bliver brugt. Jeg mener ligesom hr. Hans Jørgen Jensen, at de løser adskillige opgaver, uanset at der måske er nogle læger, der tvivler på gevinsten ved kiropraktikken.

Når hr. Hans Jørgen Jensen efterlyser anerkendelsen, er det måske, fordi han vil have et større offentligt tilskud til det, men det mener jeg ikke der er penge til. Det kan godt være, der er nogle, der vil sige, at det er urimeligt, at der ikke er større tilskud til kiropraktik, men det er der altså ikke i øjeblikket.

Jeg kan oplyse, at der er overordentlig mange behandlingsformer, som der ikke er tilskud til. Jeg behøver bare at nævne et emne som ordblindbehandling. Jeg har fået utallige henvendelser fra mennesker, der mener, at de har teknikker, der kan kurere ordblindhed, og som gerne vil have anerkendelse og offentlige tilskud. Og jeg kunne nævne masser af andre eksempler.

Jeg tror, det er klogt, at ministre ikke står i Folketingets spørgetid og mere eller mindre lover offentlig anerkendelse. På dette felt er vi desværre nødt til at henholde os til de sagkyndige. Og de, der ikke får anerkendelse, er vrede på de sagkyndige. Men hvis vi går bort fra at holde os til de sagkyndige, kommer vi fra asken og i ilden. Så bliver der først kaos på feltet.